

"Dziś, w II Niedzielę Adwentu rozbrzmiewa z mocą to wezwanie Jana Chrzciciela. Prorockie nawoływanie, którego echo nieustannie powraca na przestrzeni wieków" - mówił św. Jan Paweł Wielki 7 grudnia 2003 podczas rozważania przed modlitwą Anioł Pański.

Dociera ono również do nas w tej epoce, - kontynuował Ojciec Święty - w której ludzkość kontynuuje swą wędrówkę przez dzieje. Wskazuje drogę do przebycia ludziom trzeciego tysiąclecia, szukającym równowagi i pokoju.

Cała liturgia Adwentu nawiązuje do słów Poprzednika, wzywając nas, byśmy wyszli na spotkanie Chrystusowi, który przychodzi, aby nas zbawić. Przygotujmy się na to wspomnienie Jego narodzin w Betlejem przed ponad dwoma tysiącami lat, odnowmy naszą wiarę w Jego przyjście w chwale na końcu czasów. Uczmy się zarazem rozpoznawać Jego obecność wśród nas: On naprawdę nas nawiedza, również w osobach, które spotykamy, i w codziennych wydarzeniach.

Naszym wzorem i przewodnikiem na tej adwentowej drodze duchowej jest Maryja — błogosławiona o wiele bardziej dlatego, iż uwierzyła w Chrystusa, niż zrodziła Go według ciała (por. św. Augustyn, Serm. 25, 7; PL 46, 937). W Niej, Niepokalanej, zachowanej od wszelkiego grzechu i pełnej łaski, Bóg znalazł «dobrą ziemię», której powierzył nasienie nowej ludzkości.

Dziewica Niepokalana niech nam pomaga przygotować «drogę Panu» w nas samych i w świecie" - zakończył rozważanie św. Jan Paweł Wielki.